



Kinderen DERDE WERELD



EDITORIAAL



Vorige maand op 11 november werd zeer uitgebreid op meerdere locaties, het einde van de Grote Oorlog herdacht. Precies 100 jaar geleden werd toen de Wapenstilstand getekend in een trein in Compiègne, in Frankrijk.

Ik ben als laatste kind geboren te leper, van ouders die beiden geboren werden op de vlucht voor die verschrikkelijke oorlog in Frankrijk. Naar verluidt vluchtten toen ongeveer anderhalf miljoen mensen...

Mijn grootouders en hun kinderen waren respectievelijk in Parijs en in de streek van Bourges gedurende jaren welkom, en kregen er de kans om te werken, om zich te vestigen, om bij te dragen aan de lokale gemeenschap. Een overgrootmoeder, weduwe, die in 1916 haar dochter begeleidde met haar vele kinderen, overleed er en ligt er begraven.

Wanneer ik, alomtegenwoordig in de actuele media, het emotionele en zwaar beladen discours aanhoor, waarvan politici gretig gebruik maakten in het kader van de recente verkiezingen, moet ik toegeven te lijden aan een overdosis van het "glorierijk herdenken van de eerste wereldoorlog" in mijn geboortestreek. De bloedrode "poppies" en bijhorende producten als oorlogsaandenken die er massaal te koop zijn...ik vrees dat het oorlogstoerisme met haar bijhorende commercie niet aan mij besteed is.

Liever hou ik het op constructief debatteren over oorlog en vrede, over migratie en over hoe pacifistisch samen leven in onze snel complex geworden wereld, met concrete verhalen en getuigenissen die de realiteit dichterbij brengen en een menselijk gelaat geven. Maar ook die toelaten dat het debat rond migratie vandaag op een serene manier gevoerd wordt, weg van de perceptie maar gebaseerd op feiten en cijfers, die het probleem noch opkloppen, noch onderschatten. Waarbij er oplossingen worden aangereikt die voor iedereen weldadig kunnen zijn. Want, en ik baseer me op vele onafhankelijke studies door experts ter zake, die zijn er wel degelijk. Met polarisatie en angst geraken we er niet. Het is onze gezamenlijke taak om de foute stereotypen te doorprikken, om elkaar te leren kennen en te begrijpen. Onbekend is onbemind, zegt immers het spreekwoord.

Een preventieve actie om economische migratie tegen te gaan blijft natuurlijk ontwikkelingssamenwerking en echte kansen bieden aan de arme bevolkingen in het Zuiden die hen leiden naar een beter leven. Niemand wil vluchten om pietluttige redenen, vaak met risico om er het leven bij te laten en mits het betalen van kolossale bedragen aan mensensmokkelaars, de enkele uitzonderingen daar gelaten.



Beste vrienden,

Het einde van het jaar nadert weer. De straten zijn feestelijk verlicht en in de reclameblaadjes die we in onze brievenbus vinden, zijn Halloween en Sint-Niklaas van het toneel verdreven, net zoals zij het « terug naar school » van het bord hadden geveegd. De lichtspots zijn massaal gericht op de uitstalramen waar een met geschenken overladen Kerstman zijn eigen goede woord verkondigt. Het leven is meer dan ooit gericht op consumeren. De vele lichtjes en felle spots, verbergen het feit dat miljoenen mensen hun hele leven lang buitengesloten worden van het feest, ook meer en meer in de Westerse wereld.

Deze trieste realiteit geldt ook voor vele miljoenen straatkinderen en straatfamilies in de grote steden van het Zuiden.

Onze moedige partnerorganisaties ontfermen zich over deze kinderen en families, geven hen onderdak, voedsel en onderwijs, en leren hen een beroep aan. Zo geven zij hen hun waardigheid terug. Zo kunnen zij zelf werken aan een betere toekomst.

Laat ons hen op de Filippijnen, in India, Brazilië, de DR Congo, Oeganda, Colombia... zonder talmen de middelen geven om hun moeilijke strijd verder te zetten.

Beste partners in deze strijd, wij danken U voor Uw kostbare steun tijdens het ganse jaar en wensen u een prettig kerstfeest toe en het allerbeste voor 2019 . ■

Johanna Vandamme
Algemeen secretaris

NR 112
TRIMESTER 4 - 2018

GEDACHTE

Na brood is onderwijs
de eerste behoefte
van een volk

Georges J. Danton
Frans politicus 18^{de} eeuw



In het kort in dit nummer

- | Editoriaal
- | Filippijnen, 25 jaar samenwerking
- | Kinderen met een handicap in een Congolese grootstad

Virianie op de Filippijnen: een holistisch programma gebaseerd op de rechten van het kind, ten gunste van duizenden straatkinderen en kwetsbare jongeren

Het residentieel luik is belangrijk in het integraal programma dat onze partner, de stichting Virianie aanbiedt. Zodra een kind aankomt in één van de tehuizen, wordt een begeleidingsproces aangevat. Dit proces loopt tot het kind herenigd werd met zijn familie, of geadopteerd is, of geplaatst in een pleeggezin of nog, tot het zelfstandig wordt. De ontwikkelingsstrategie voor elke jongere steunt op drie pijlers: sociaal werk, onderwijs en psychologie.

Het residentieel programma biedt de kinderen onderdak, voldoende voedsel en kledij en vooral affectie, liefde en een onmisbare veiligheid, dankzij een familiaal kader en sfeer. De 8 tehuizen zijn in drie groepen opgedeeld volgens de noden van de kinderen.

25 jaar partnerschap : Kinderen Derde Wereld steunt sinds het prille begin 2 heel specifieke huizen :

ELIZABETH Home

Dit huis opende haar deuren in 1993 voor jonge meisjes die het slachtoffer waren van fysiek en/of seksueel geweld. Naast de voornaamste sociale dienstverlening, worden specifieke zorgen aangeboden om de verschillende trauma's en de moeilijke belevenissen te behandelen die de meisjes moesten ervaren.

Door hen te helpen hun psychologische trauma's te boven



te komen, wil Elisabeth Home de meisjes opnieuw kracht en zelfvertrouwen geven. Er verblijven momenteel 20 meisjes in dit tehuis, een grote meerderheid van hen heeft een verleden van seksueel misbruik en verwaarlozing.

JADE Home

Oorspronkelijk gevestigd in Makati, Manila in 1995, was dit het allereerste tehuis voor kinderen met een handicap. Teneinde aan het groeiend aantal gehandicapte kinderen in nood te beantwoorden, werd de home verplaatst naar Cavite, ten zuiden van Manila.

Dikwijls werden deze kinderen en

jongeren, sommigen onder hen zijn inmiddels volwassen, doorverwezen door de sociale diensten of gebracht door hun familie die niet over voldoende middelen beschikt om voor hen te zorgen (de medische kosten zijn heel hoog), of die de sociale stigmatisatie weigerde aan te gaan. Enkele kinderen werden gevonden in de straten van Manila, verlaten en misbruikt, en op de enorme dampende vuilnisbelt van Payatas...

Het tehuis op het platteland laat aan 30 "speciale kinderen", meisjes en jongens, toe, een leven te leiden aangepast aan hun specifieke noden, met klaslokalen voor onderwijs en de werking rond gezondheid, een moestuin en een speelpleintje voor hun ontplooiing en de therapeutische activiteiten...

De kinderen volgen opvoedkundige en artistieke lessen en worden actief betrokken in de dagdagelijkse taken van het tehuis.

Deze dagelijkse routine heeft hen structuur, laat toe dat ze zich veilig voelen en hun leven leiden in "hun eigen familie, hun thuis" dat het huis Jade voor hen geworden. ■

We zouden graag met onze verschillende partners die kinderen met een handicap onthalen, een breed programma opstarten van onderwijs, ontspanning en sport. De « waiting time » of wachttijd is inderdaad vaak lang voor dergelijke georganiseerde activiteiten die bijna op individuele basis gebeuren, en pedagogische hulpmiddelen (spelen, puzzels, iPads...) zouden zeer welkom zijn.



Dank in hun naam voor uw gift met de vermelding «**INCLUSIEF ONDERWIJS**»

Johanna Vandamme

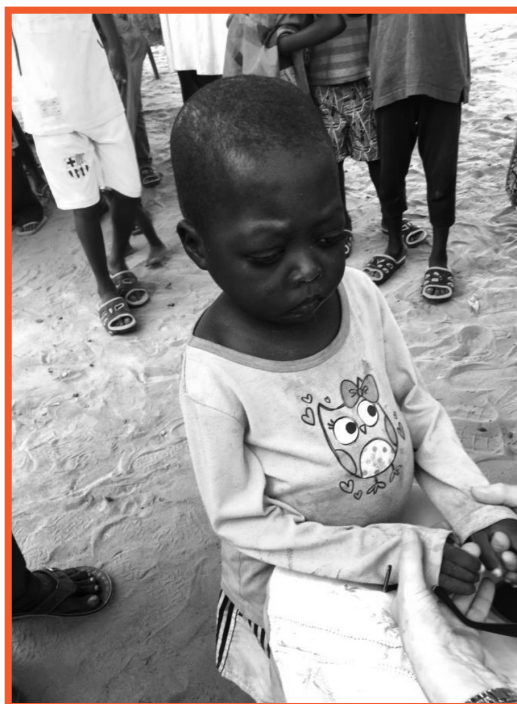
van anderen...

Dikwijls is hun handicap trouwens een gevolg van gewelddadige mishandeling, zoals in het geval van de vele kinderen die beschuldigd worden van hekserij en afgrijselijk behandeld worden.

Vaak zijn het moedige vrouwen die deze kinderen opnemen in hun gezin, of die de moeite nemen om ze naar een onthaalhuis te brengen waar ze een veilig onderkomen vinden.

Maar veel van deze tehuizen zijn te klein en niet geschikt of ingericht om kinderen met een handicap op te vangen.

Er zijn geen enkele aangepaste hulpmiddelen om te spelen en te leren, om zich toch tot op zekere hoogte te kunnen ontwikkelen. Ook het personeel, hoe hard die ook haar best doet, is niet opgeleid om gepast om te gaan met deze kinderen die speciale noden hebben. ■



Mentaal gehandicapt en ondervoed meisje bij MHEED, Mont Ngafula. Februari 2018.



Wanneer u een gift doet, noteert KDW uw gegevens in haar database om u beter te informeren. Conform de wet van 8 september 1992 over de bescherming van de privacy, staat het u vrij om die gegevens te consulteren, te veranderen of te laten schrappen. We spelen uw gegevens niet door aan andere organisaties.

Indien U ons regelmatig wil helpen en manuele betalingen vermijden, nodigen wij U uit onderstaand formulier met bestendige opdracht af te geven aan uw financiële instelling :

.....

Gelieve maandelijks de som van € te willen overschrijven van mijn rekeningnr ten gunste van het nummer **BE57 0000 0399 9935** van Kinderen Derde Wereld, Albertinaplein 2, 1000 Brussel.

Ik behoud het recht om deze bestendige opdracht te heeroepen of te wijzigen.

Naam Voornaam

Straat Nummer

Postnummer Gemeente

Datum Handtekening

Indien U een schenking wil doen bij testament, gelieve ons te contacteren op onze bureen of contact te nemen met de notaris van uw keuze.

P.C.R. BE57 0000 0399 9935
van de V.Z.W. KINDEREN DERDE WERELD

Albertinaplein 2 - 1000 Brussel - Tel. 02 503 11 53 - Fax 02 513 20 66
E-mail : etm.kdw.brussels@skynet.be - www.kinderenderdewereld.be

DEEL IN UW
VREUGDE....



Gelukkige verjaardag
Nina Langenegger!

Ons beste gelukwensen aan de
Heer en Mevrouw Felix en Fabienne
Callebaut.

Proficiat en gelukwensen aan de
ouders van de nieuwgeborenen
Ilias, Kasper en Fara !

Medewerking

| François Claeys Bouuaert
| Keila Lopes
| Johanna Vandamme